॥ ಅಥ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತೆ ॥

ಅಧ್ಯಾಯ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾಯ ನಮಃ ॥

ಸಾಯಿ ಅಲ್ಲ ಏಕದೇಶಿ । ಸಾಯಿ ಸರ್ವಭೂತ ನಿವಾಸಿ ।
ಆ ಬ್ರಹ್ಮ ಹುಳು ಹುಪ್ಪಡಿ ಮೊದಲಾಗಿಸಿ । ವ್ಯಾಪಕ ಸರ್ವತ್ರ ಸರ್ವರಲ್ಲಿ ॥ 1

ಸಾಯಿ ಶಬ್ದ ಬ್ರಹ್ಮದಲಿ ಪೂರ್ಣ । ತೋರಿಸುವ ಪರಬ್ರಹ್ಮದ ಗುರುತನ ।
ಹೀಗೆ ಉಭಯ ಭಾಗದಲೂ ಪ್ರವೀಣ । ಅದರಿಂದ ಸದ್ಗುರುತನ ಅವನಿಗೆ ॥ 2

ತಾನೇ ದೊಡ್ಡ ಜ್ಞಾನಿ ಗಹನ । ಎಂದೆಂದು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಶಿಷ್ಯ ಪ್ರಬೋಧನ ।
ಅಥವಾ ನಿಜಸ್ವರೂಪಾವಸ್ಥಾನ । ಅವನ ಸದ್ಗುರುತನ ಅವನಿಗೆ ॥ 3

ಪಿತನಿಂದ ದೇಹಕ್ಕೆ ಜನನ । ಜನನದ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿದೆ ಮರಣ ।
ಗುರು ನಿವಾರಿಸುವ ಜನನ ಮರಣ । ಅವನ ದಯಾಳುತನವೇ ಬೇರೆ ॥ 4

ಇನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಕಥಾನುಸಂಧಾನ । ಮಾಡಿರಿ ಸ್ವಪ್ನಾಧ್ಯಾಯವ ಶ್ರವಣ ।
ಬಾಬಾ ಹೇಗೆ ಕೊಡುತಿದ್ದರು ದರ್ಶನ । ಭಕ್ತನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ॥ 5

ಒಬ್ಬಗೆ ತ್ರಿಶೂಲ ತೆಗೆಯಲು ಹೇಳುವರು । ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಹತ್ತಿರ ಖಿಚಡಿ ಬೇಡುವರು ।
ಒಬ್ಬರ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಬಾರಿಸುವರು । ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬೆತ್ತವನು ಹಿಡಿದು ಬಾರಿಸಿ ॥ 6

ಯಾರನ್ನು ಕನಸಿನಲಿ ಹೆದರಿಸಿ । ಅವರ ಕುಡಿಯುವ ಚಟವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ।
ಭಕ್ತರ ಅನೇಕ ಕಷ್ಟಗಳ ಪರಿಹರಿಸಿ । ತಮ್ಮ ಚರಣದ ಸವಿಯನುಣಿಸುವರು ॥ 7

ಹೇಗೆ ಒಬ್ಬರ ಬೆನ್ನು ಸೀಳಿದರು । ಹೇಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಎದೆಯ ಗುಂಡು ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಜಜ್ಜಿದರು ।
ಹಿಂದೆಯೇ ಶ್ರೋತೃಗಳಿದ ಕೇಳಿರುವರು । ಹದಿಮೂರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲಿ ॥ 8

ಮುಂದಿನ ಕಥೆಯ ನಾವಿನ್ನ । ಹೇಳಿ ಕೇಳಿದವರಿಬ್ಬರೂ ಧನ್ಯ ।
ಹೊಂದುವರಿಬ್ಬರೂ ಸಮರಸತೆಯ । ಅಕ್ಷಯ ಸೌಖ್ಯವ ಪಡೆಯುವರು ॥ 9

ಅಸತ್ಕಥಾನಿಂದಾದಿ ಶ್ರವಣ । ಈ ಪಾಪಗಳದಾಗುವದು ಕ್ಷಾಲನ ।
ಮಾಡುವಾ ಸಂತಕಥಾನುವಾದವನ । ಪರಮಪಾವನಕರವಾದುದು ॥ 10

ಇನ್ನು ಅದೇ ಕಥಾ ನಿರೂಪಣ । ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ಸಾದರ ಮಾಡಿರಿ ಶ್ರವಣ ।
ಕಂಡು ಬರುವದು ಕೃಪಾಳುತನ । ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಸಾಯಿಯದು ॥ 11

ಗ್ರೀಕ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಾದ ರ‍್ಯಾಲಿ ಬಂಧು । ಹಿಂದೂಸ್ತಾನದ ತುಂಬ ವ್ಯಾಪಾರ ಅವರದು ।
ಎಲ್ಲ ಪಟ್ಟಣಗಳಲಿ ಅಂಗಡಿಗಳವರದು । ಅದರಂತೆ ಮುಂಬಯಿ ಪಟ್ಟಣವೂ ಒಂದು ॥ 12

ಅಲ್ಲಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಕೈಕೆಳಗೆ । ಸಧ್ಯ ನೌಕರಿ ಇದ್ದಿತು ಲಖಮಿಚಂದನಿಗೆ ।
ಅತಿ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಆಜ್ಞಾಧಾರಿಯಾಗೇ । ಮುನಶಿಯೆಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತಿದ್ದ ॥ 13

ರೈಲ್ವೆ- ಖಾತೆಯಲಿ ಆರಂಭದಲಿ । ಆಮೇಲೆ ವೆಂಕಟೇಶ ಮುದ್ರಣಾಲಯದಲಿ ।
ಆಗಲೇ ಸಾಯಿಯ ಸಮಾಗಮದಲಿ । ಹೇಗೆ ಬಂದರೆಬುದ ಕೇಳಿ ॥ 14

"ನನ್ನ ಮನಷ್ಯನು ದೂರ ದೇಶದಲಿ । ಸಾವಿರಾರು ಮೈಲು ದೂರವಿರಲಿ ।
ಕಾಲಿಗೆ ದಾರ ಕಟ್ಟಿ ತರುವೆನಿಲ್ಲಿ । ಹಕ್ಕಿಯ ಮರಿಯನು ತರುವಂತೆ" ॥ 15

ಹೀಗೆ ಬಾಬಾ ಬಹಳ ಸಲ ನುಡಿದಿದ್ದರು । ಸಾಕಷ್ಟು ಜನರು ಇದನು ಕೇಳಿದ್ದರು ।
ಬಂದಿತು ಅದರಂತೆಯೇ ಅನುಭವವಾದರೂ । ಆ ಬಾಬಾರ ಲೀಲೆಯನು ವರ್ಣಿಸುವೆ ॥ 16

ಹೀಗೆ ಒಯ್ದರು ಎಷ್ಟೋ ಮರಿಗಳನ್ನು । ದೇಶವಿದೇಶಗಳಿಂದ ಅನೇಕರನು ।
ಅಂಥವರಲಿ ಒಬ್ಬ ಲಖಮಿಚಂದನು । ಬಾಬಾರ ಭಾವಿಕ ಬಾಲನವ ॥ 17

ಬಹುಜನ್ಮಗಳ ದಾಟಿದ ಮೇಲೆ । ಪ್ರಾಕ್ತನ ಕರ್ಮವು ಫಲಿಸಿದ ಮೇಲೆ ।
ಸಂತಸಮಾಗಮ ಲಭಿಸುವಾಗಲೇ । ಮೋಹಜನಿತ ತಮ ಕಳೆದು ॥ 18

ವಿವೇಕಾಗ್ನಿ ಪ್ರದೀಪ್ತಗೊಂಡು । ಭಾಗ್ಯೋದಯದಿಂದ ವೈರಾಗ್ಯಬಿಂದು ।
ಸಂಚಿತ ಕರ್ಮದ ಕ್ಷಯವಾಗುವುದು । ಜೀವನ ಸಾಫಲ್ಯ ದೊರೆಯುವುದು ॥ 19

ಸಾಯಿನಾಥನೇ ತುಂಬಿರಲು ದೃಷ್ಟಿಯಲಿ । ಬೇರೆಯದಕೆಲ್ಲ ಸ್ಥಳವೆಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ।
ಅದರಲ್ಲೂ ನಯನ ನಿಮಿಲೀತವಾದಲ್ಲಿ । ನಾಲ್ದೆಸೆಯಲ್ಲೂ ಸಾಯಿನಾಥನೇ ॥ 20

ಲಾಲಾಜಿಯವರ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಯಿತು । ಹೇಳಿದವರು ಸ್ವಾನುಭವದ ಮಾತು ।
ಪ್ರೇಮದಿ ಹೃದಯ ಸಂಪುಟದಿ ತುಂಬಿಟ್ಟು । ಉತ್ಕಂಠೆಗೆಂದು ಅದ ಹೇಳುತ್ತಿರುವೆ ॥ 21

ಬಾಬಾ ಅವನ ಹಿಡಿಯುವ ಸಮಯ ಬಂತು ।ಆ ಲೀಲೆಯೂ ಅತಾಕಿಕವಾಯಿತು ।
ಶ್ರವಣ ಮನಗಳನಿತ್ತ ಕೊಟ್ಟು । ಭಾವಿಕ ಶ್ರೋತಾಗಳು ಕೇಳಲಿದ ॥ 22

ಸನ್ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ನೂರ ಹತ್ತು । ನಾತಾಳ ರಜೆಯ ಕಾಲವಿತ್ತು ।
ಶಿರಡಿಯ ಪ್ರಯಾಣದ ಯೋಗ ಬಂತು । ಲಾಲಾರಿಗೆ ಆ ಕಾಲದಲಿ ॥ 23

ಆಗಲೇ ಆದದ್ದು ಪ್ರಥಮದರ್ಶನ । ಆದರೂ ಬರುವ ಈ ಯೋಗದ ಲಕ್ಷಣ ।
ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳು ಮೊದಲೆ ಅವನ । ಕಂಡ ರೀತಿಯ ಕೇಳಿರಿ ॥ 24

ಸಾಂತಾಕ್ರೂಜದಲ್ಲಿರುವಾಗ । ವಿಚಾರದಲಿ ಮನಸಿನಲೇನೂ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ।
ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಕನಸು ಬಿದ್ದಿತಾಗ । ವಿಚಿತ್ರ ದೃಷ್ಟಾಂತವ ಕಂಡರು ॥ 25

ಮುದುಕನೊಬ್ಬ ಗಡ್ಡ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ । ಸುತ್ತಲೂ ಭಕ್ತವೃಂದವಿದ್ದ ।
ಇಂಥ ಮಹಾತ್ಮ ನಿಂತಿದ್ದ । ಸಪ್ರೇಮ ವಂದಿಸಿದರವನಿಗೆ ॥ 26

ಮುಂದೆ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಮಂಜುನಾಥ । ಬಿಜೂರ ಉಪನಾಮದ ಗೃಹಸ್ಥ ।
ಲಖಮಿಚಂದರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ । ಗಣೂದಾಸರ ಕಿರ್ತನೆಕೆಂದು ॥ 27

ಗಣೂದಾಸರ ನಿತ್ಯದ ರೀತಿ ಇದು । ಎದುರು ಬಾಬಾರ ಭಾವಚಿತ್ರವಿಡುವದು ।
ಅದ ನೋಡಿದಾಗ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡದ್ದು । ಮೂರ್ತಿ ನೆನಪಾಯಿತು ಲಖಮಿಚಂದಿರಿಗೆ ॥ 28

ಅದೇ ಗಡ್ಡ ಅದೇ ವಯದ । ಅದೇ ಅವಯವ ಅವೇ ಪಾದ ।
ಇವರ ಶ್ರೀ ಮಹಾತ್ಮ ನಿರುವೆಂಬುವುದು । ಲಖಮಿಚಂದರ ಮನದಲಿ ತಿಳಿಯಿತು ॥ 29

ಮೊದಲೇ ದಾಸಗುಣೂರ ಕಿರ್ತನ । ಅದರಲ್ಲಿ ತುಕಾರಾಮನ ಆಖ್ಯಾನ ।
ಆಮೇಲೆ ಆ ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ಕಂಡ ಸಾಧುವಿನ ದರ್ಶನ । ಲಾಲಾಜಿ ತಲ್ಲೀನರಾದರೂ ॥ 30

ಮನದಿಂದ ಲಖಮೀಚಂದ ಕೋಮಲ । ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಂತು ಪ್ರೇಮಾಶ್ರು ಜಲ ।
ಎಂದು ನೋಡೇನು ಈ ಮೂರ್ತಿಯನು ಪ್ರೇಮಳ । ಎಂದು ತಳಮಳಗೊಂಡರು ॥ 31

ಮೊದಲು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡದ್ದು । ಕೀರ್ತನದಿ ಮತ್ತೆ ಅದರದೇ ಪ್ರತಿರೂಪವಿದು ।
ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಮನಸ್ಸು ತೊಡಗಿದ್ದು । ಇನ್ನೇನೂ ಮನಸಿನಲಿ ಬಾರದು ॥ 332

ಸಿಗಬಹುದೇ ಯಾರಾದರೂ ಸ್ನೇಹಿತರು । ಶಿರಡಿಗೆ ನನ್ನ ಜೊತೆ ಬರುವವರು ।
ಈ ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಎಂದಾರೂ । ಶಿರವನು ನಾನು ಇಟ್ಟೇನೇ ಎಂದು ॥ 33

ಈ ಸಾಧುವಿನ ದರ್ಶನವಾದೀತು ಎಂದು । ಆ ಪ್ರೇಮಾನಂದವು ನನಗೆಂದು ದೊರಕುವುದು ।
ಲಖಮೀಚಂದನಿಗೆ ಉತ್ಸುಕತೆ ಇದರದು । ಒಂದೆ ಸಮನೇ ಹತ್ತಿತು ॥ 34

ಹಣದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಬೇಕು । ಅದಕೆ ಇನ್ನೇನು ಮಾಡಬೇಕು ।
ದರ್ಶನವ ಬೇಗ ಪಡೆಯಬೇಕು । ಅದಕೆ ಉಪಾಯ ಹುಡುಕ ತೊಡಗಿದರು ॥ 35

ಭಾವದ ಹಸಿವೆ ದೇವರಿಗೆ । ಅದಕೆ ಚಮತ್ಕಾರ ನಡೆಯಿತು ಹೀಗೆ ।
ಅದೇ ರಾತ್ರಿ ಎಂಟರ ಸುಮಾರಿಗೆ । ಬಾಗಿಲು ಬಡಿದ ಸ್ನೇಹಿತನೊಬ್ಬ ॥ 36

ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ನೋಡಿದಾಗ । ಎದುರಿಗೆ ಶಂಕರರಾಯನೆಂಬವರ ಸಂಗಡಿಗ ।
ಲಖಿಮಿಚಂದನಿಗೆ ಕೇಳಿದಾರಾಗ । ಬರುವಿರಾ ಶಿರಡಿಗೆ ಹೋಗೋಣವೆಂದ ॥ 37

ನಾರಾಯಣ ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನಕೆ । ಹೋಗಬೇಕೆಂದಿದ್ದರು ಕೇಡಗಾವಕ್ಕೆ ।
ಆದರೆ ಈಗೆನಿಸಿತು ಮನಕೆ । ಮೊದಲು ಶಿರಡಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ॥ 38

ಪ್ರಯಾಸ ಪಡುತಿರುವುದು ಯಾವುದಕೇ । ಅಪ್ರಯಾಸದಿ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವುದಕೆ।
ಲಖಿಮಿಚಂದರ ಆನಂದಕೆ । ಮೀತಿಯೇ ಇಲ್ಲವಾಯಿತು ॥ 39

ತಮ್ಮ ಅಕ್ಕನಮಗನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು । ಕೈಗಡವಾಗಿ ರೂಪಾಯಿ ಹದಿನೈದು ।
ಶಂಕರರಾಯರೂ ಹಾಗೇ ಮಾಡಿದ್ದು । ಪ್ರಯಾಣದ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿದರು ॥ 40

ಹಾಸಿಗೆ ಹೊದೆಯುವದನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು । ಸಿದ್ಧತೆಯಾಯಿತು ಹೊರಡುವದು ।
ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ತಿಕೇಟು ಪಡೆದು । ಇಬ್ಬರು ಗಾಡಿಯಲಿ ಕುಳಿತರು ॥ 41

ಶಂಕರರಾಯರು ಒಳ್ಳೆ ಭಜನಕಾರರು । ಬಂಡಿಯಲಿ ಭಜನೆ ಮಾಡಿದರಿಬ್ಬರು ।
ಲಖಿಮಿಚಂದರು ಚವಕಶಿಯ ಸ್ವಭಾವದವರು । ದಾರಿಯಲಿ ಚವಕಾಶಿ ಮಾಡಿದರು ॥ 42

ಶಿರಡಿಯ ಕಡೆಯವರಾರಾದರೂ । ಸಿಕ್ಕರೆ ಅವರಿಗೆ ವಂದಿಸುವರು ।
ಬಾಬಾರ ಮಹಿಮೆಯ ಹೇಳಿರೆನ್ನುವರು । ಅನುಭವವೇ ಪ್ರಮಾಣ ನಮಗಿರುವುದು॥ 43

ಸಾಯಿ ಬಾಬಾ ದೊಡ್ಡ ಸಂತರು । ನಗರದತ್ತ ಬಹಳ ವಿಖ್ಯಾತರು ।
ಅವರದೇನಾದರೂ ಪ್ರಚೀತಿ ಇದ್ದರೂ । ನಮಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆನುವರು ॥ 44

ಬಂಡಿಯಲಿ ನಾಲ್ವರು ಮುಸಲ್ಮಾನರು । ಅವರು ಶಿರಶಿಯ ಹತ್ತಿರದ ಊರವರು ।
ಮಾತನಾಡಿದರಾಗ ಪರಸ್ಪರರು । ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತದರಿಂದ ॥ 45

ಏನಾದರೂ ಸಾಯಿ ಬಾಬಾರ ಬಗ್ಗೆ । ಗೋತ್ತಿದ್ದರೆ ಹೇಳಬೇಕು ನಮಗೆ ।
ಭಾವಾರ್ಥಿಗಳಾದ ಲಖಿಮಿಚಂದರು ಅವರಿಗೆ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೇಳುವರು ॥ 46

ಸಾಯಿ ಬಾಬಾ ಮಹಾನ ಸಂತರು । ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಶಿರಡಿಯಲ್ಲಿರುವರು ।
ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಗುರುಗಳು । ಎಂದುತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರವರು ॥ 47

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತ । ಆನಂದದಲಿ ಮಾರ್ಗಕ್ರಮಿಸುತ್ತ ।
ಇಬ್ಬರೂ ಕೋಪರಗಾಂವೆತೆ ಇಳಿಯುತ । ಶೇಡಜಿಗಾಗ ನೆನಪಾಯಿತು ॥ 48

ಪೇರಲ ಹಣ್ಣೆಂದರೆ ಪ್ರೀತಿಬಾಬಾರಿಗೆ । ಹಣ್ಣು ಬೆಳೆಸುವವರು ಕೋಪರಗಾವದೊಳಗೆ ।
ಎನುವರು ಮಾರುವರು ಗೋದಾವರಿಯ ದಂಡೆಗೆ । ಕೊಂಡವುಗಳ ಬಾಬಾರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವ ॥ 49

ಆದರೆ ಗೋದಾವರಿಯ ದಂಡೆಗೆ ಬಂದಾಗ । ಹರುಷಾವಾಯಿತಾ ದೃಶ್ಯವನು ಕಂಡಾಗ ।
ತಾಂಗೆಯು ಅಚೆದಡ ಸೇರಿದಾಗ । ಪೇರಲದ ಮಾತೇ ಮರೆತು ಹೋಯಿತು ॥ 50

ನಾಲ್ಕು ಊರು ದಾಟಿ ಶಿರಡಿ ಅಲ್ಲಿಂದ । ತಾಂಗಾ ಮುನ್ನಡೆಯಿತು ಭರದಿಂದ ।
ನೆನಪು ಮಾಡಿದ ಲಖಮಿಚಂದ । ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣು ಇರಲಿಲ್ಲ ॥ 51

ಆಗೊಬ್ಬ ಮುದುಕಿ ಹೊತ್ತು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬುಟ್ಟಿ । ಓಡುತಿದ್ದುದು ಕಂಡಿತು ತಾಂಗೆಯ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿ ।
ಅವಳಿಗಾಗಿ ಗಾಡಿಯ ನಿಲ್ಲಿಸಲಾಯಿತು । ಹಣ್ಣೇ ಇವರಿದ್ದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಹಾಗಾಯಿತು ॥ 52

ಆನಂದ ಭರಿತನಾದ ಲಖಮಿಚಂದ । ಆರಿಸಿ ಆರಿಸಿ ಹಣ್ಣು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ
ಅವಳೆಂದಳು ಬುಟ್ಟಿಯೊಳಗುಳಿದ । ಹಣ್ಣು ಅರ್ಪಿಸಿರಿ ನನಗಾಗಿ ಬಾಬಾರಿಗೊಯ್ದು ॥ 53

ಹಣ್ಣಿನ ನೆನಪಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಮರೆತದ್ದು । ಅಕಸ್ಮಾತಾಗಿ ಮುದುಕಿ ಭೆಟ್ಟಿಯಾದದ್ದು ।
ಬಾಬಾರ ಬಗ್ಗೆ ಅವಳಿಗಿರುವ ಭಕ್ತಿಯ ಕಂಡು । ಇಬ್ಬರೂ ವಿಸ್ಮಿತರಾದರು ॥ 54

ಮೊದಲು ಕನಸಲ್ಲಿ ಮುದುಕ ಕಾಣಿಸಿದ । ಅವನೇ ಮತ್ತೆ ಕಿರ್ತನದಲಿ ಕಂಡ ।
ಅವನವರೇ ಇರಬುಹುದೇ ಈ ಮುದುಕಿ ಎಂದು । ಲಾಲಾಜಿ ಎಣಿಸಿದರು ॥ 55

ಇರಲಿ ಮುಂದೆ ಗಾಡಿ ಸಾಗಿತು । ಮಾತಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಶಿರಡಿ ಬಂತು ।
ದೂರಿನಿಂದ ಮಶೀದಿ ಕಾಣಿಸಿತು । ಭಕ್ತಿಯಲಿ ವಂದಿಸಿದರಿಬ್ಬರೂ ॥ 56

ಆಮೇಲವರು ಪೂಜಾ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ । ಕೂಡಲೇ ಹೋದರು ಮಶೀದಿಗೆ ।
ಸಾಯಿ ದರ್ಶನವಾದಾಗ್ಯೆ । ಆನಂದದಲಿ ಮುಳಗಿದರು ॥ 57

ಅಂಗಳದ ಬಾಗಿಲು ದಾಟಿದರು । ಸಭಾಮಂಟಪವ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು ।
ದೂರದಿಂದಲೇ ಬಾಬಾರ ನೋಡಿದರು । ಸದ್ಗದಿತರಾದರು ಮನದಲ್ಲೆ ॥ 58

ಅವರ ದರ್ಶನ ಬಯಸಿದ್ದ । ಲಖಮಿಚಂದ ತಲ್ಲೀನನಾದ ।
ಹಸಿವೆ ನೀರಡಿಕೆಗಳ ಮರೆತು ಹೋದ । ಸ್ವಾನಂದ ಜೀವನವ ಪಡೆದನು ॥ 59

ಕೈಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಲ ಜಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು । ಬಾಬಾರ ಚರಣಕಮಲ ತೊಳೆದರು ।
ಅರ್ಘ್ಯ ಪಾದ್ಯಾದಿ ಪೂಜೆ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು । ಹಣ್ಣು ಶ್ರೀ ಫಲವನರ್ಪಿಸಿದ ॥ 60

ಧೂಪ ದೀಪ ತಾಂಬೂಲ ದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿದರು ಮಾನಸ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ।
ಮಾಡಿ ಪುಷ್ಪಹಾರ ಸಮರ್ಪಣೆ । ಚರಣ ಸನ್ನಿಧಿಯಲಿ ಕುಳಿತರು ॥ 61

ಪ್ರೇಮಳ ಭಕ್ತನು ಲಖಮಿಚಂದ । ಅವನಿಗೂ ಗುರು ಕೃಪೆಯ ಆನಂದ ।
ಪಡೆದು ಸಾಯಿ ಚರಣಾರವಿಂದ । ಮಿಲಿಂದದಂತೆ ಹರುಷಿತನಾದನು ॥ 62

ಆಗ ಬಾಬಾ ನುಡಿದರು । ಮಕ್ಕಳು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಭಜನೆ ಮಾಡುವರು ।
ಬೇರೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಚವಕಶಿ ಮಾಡುವರು । ಇತರರನ್ನೇಕೆ ಕೇಳಬೇಕು ॥ 63

ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಂದಲೇ ನೋಡಬೇಕು । ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನೇಕೆ ಕೇಳಬೇಕು ।
ತಮ್ಮ ವಿಚಾರವ ತಾವು ಮಾಡಬೇಕು । ಸತ್ಯವೋ ಸುಳ್ಳೋ ಈ ಸ್ವಪ್ನವೆಂದು ॥ 64

ಮಾರವಾಡಿಯಿಂದ ಕೈಗಡ ಪಡೆದು । ಅವಶ್ಯವೆನಿತ್ತು ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ।
ಪೂರ್ಣವಾಯಿತೇ ಮನದಭೀಷ್ಟವದು" । ಇದು ಕೇಳಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು ॥ 65

ನಾವು ದಾರಿಯಲಿ ಚವಕಶಿ ಮಾಡಿದ್ದು । ಇಲ್ಲಿ ಬಾಬಾರಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿದುದು ।
ಪರಮಆಶ್ಚರ್ಯವೆನಿಸಿತಿದು । ಲಖಮಿಚಂದನ ಮನಸಿಗೆ ॥ 66

ದರ್ಶನದ ಇಚ್ಛೆ ಉತ್ಕಂಠೆ ಇತ್ತು । ನಿಜದಲಿ ದುಡ್ಡಿನ ಕೊರತೆಯೂ ಇತ್ತು ।
ಕೈಗಡ ದಿಂದದು ಸರಿ ಹೊಂದಿತು । ಅದೂ ಇವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ ॥ 67

ಮನಯಲಿ ತಾನು ಕನಸು ಕಂಡದ್ದು । ದಾರಿಯಲಿ ಭಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದು ।
ಇದೆಲ್ಲ ಬಾಬಾರಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿದದ್ದು । ಎಂಥ ಅಂತರ್ಜ್ಞಾನವಿದು ॥ 68

ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯ ಲಖಮಿಚಂದಗೆ । ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಲ್ಲ ಭಕ್ತವೃಂದದವರಿಗೆ
ಆಶ್ಚರ್ಯ ಸತದ ಪಂಕಜ ಮಿಲಿಂದಗೆ । ಅತರ್ಕ್ಯಬಾಬಾರ ಲೀಲೆಯಿಂದ ॥ 69

ಸಾಲ ಪಡೆದು ಹಬ್ಬ ಮಾಡುವದು । ಅಥವಾ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗುವುದು ।
ಈ ಸಾಲಗೇಡಿತನ ಬಾಬಾರಿಗೆ ಸೇರದು । ಈ ಶಿಕ್ಷಣವನಿತ್ತರು ಇದರಿಂದ ॥ 70

ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತರ ಜೊತೆಯಲ್ಲವರು । ಸಾಠೆಯವರ ವಾಡೆಗೆ ಹೋದರು ।
ಮಧ್ಯಾನ್ಹವಾಗಲೂಟಕ್ಕೆ ಕೂಡುವರು । ಆನಂದಭರಿತ ಮನದಿಂದ ॥ 71

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದವೆಂದು । ಯಾವನೋ ಭಕ್ತನು ಸಜ್ಜಿಗೆ ತಂದು ।
ಎಲೆಯಲಿ ಬಡಿಸಲಾಗಿದ್ದು । ಅದನುಂಡು ತೃಪ್ತರಾದರು ॥ 72

ಮರುದಿನ ಊಟದ ಹೊತ್ತಿಗೆ । ನೆನಪಾಯಿತು ಲಾಲಾರಿಗೆ ಸಜ್ಜಿಗೆ ।
ಅದು ನಿತ್ಯದ ಕ್ರಮವಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ್ಯೆ । ಮನದಲಿ ಉತ್ಸುಕತೆ ಉಳಿಯಿತು ॥ 73

ಆಮೇಲೆ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ವಿಚಿತ್ರವಾಯಿತು । ಉಳಿದ ವಾಸನೆ ಪೂರ್ತಿಗೊಂಡಿತ್ತು ।
ಯಾವ ರೀತಿಯಲಿ ಅದು ನಡೆಯಿತು । ಬಾಬಾರಿಂದೆಂಬುದ ಕೇಳಿ ॥ 74

ಗಂಧಾಕ್ಷತೆ ಪುಷ್ಪಾದಿಗಳ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತು । ಗಂಟೆ ನೀರಾಂಜನ ಪಂಚಾರತಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ।
ಜೋಗರು ಮಶೀದಿಗೆ ಬಂದು । ಬಾಬಾರಿಗೆ ಕೇಳ ತೊಡಗಿದರು ॥ 75

'ನೈವೇದ್ಯವನೇನು ತರಬೇಕು ಇಂದು' । ಅದಕೆ ಮಹಾರಾಜರು ಆಜ್ಞೆ ಇತ್ತದ್ದು ।
"ಬಾ ತಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಸಜ್ಜಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು । ಆರತಿ ಪೂಜೆಗಳಾಗಲಿ ಆಮೇಲೆ" ॥ 76

ಪೂಜಾ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳನಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟು । ಜೋಗರು ಕೂಡಲೇ ಹೋದರು ಹೋರಟು ।
ತಡವಿಲ್ಲದೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಲುವಷ್ಟು । ಶಿರಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರು ॥ 77

ಬಳಿಕ ಮಧ್ಯಾನ್ಹದ ಆರತಿ ಮುಗಿದು । ಭಕ್ತರು ಮೊದಲೆ ನೈವೇದ್ಯ ತಂದಿದ್ದು ।
ಮೇಲೆ ಬರತೊಡಗಿದ ತಟ್ಟೆಗಳ ಕಂಡು । ಬಾಬಾ ನಿಜ ಭಕ್ತರಿಗೆಂದರು ॥ 78

ಇಂದಿನ ದಿವಸ ಒಳ್ಳೆಯದಿದ್ದು । ಸಜ್ಜಿಗೆ ತಿನ್ನಲು ಮನ ಬಯಸಿದ್ದು ।
ಎಲ್ಲರೂ ಯಥೇಷ್ಟ ತಿನ್ನ ಬೇಕೆಂದು । ತರಿಸಿರದನು ಬೇಗ ಇನ್ನಷ್ಟು ॥ 79

ಆ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತರು ಹೋಗಿ ತಂದರು । ಎರಡೂ ಪಾತ್ರೆಗಳ ತುಂಬಿದರು ।
ಲಖಮಿಚಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಸಿದಿದ್ದರು । ಹೊಟ್ಟೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಸಿದಿತ್ತು ॥ 80

ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿದದರಿಂದ ಬೆನ್ನಿನಲ್ಲಿ ನೋವು ತುಂಬಿದೆ । ಅದರಿಂದ ಲಖಮಿಚಂದನ ಮನ ಅಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿದೆ ।
ಬಾಬಾರ ಮುಖದಿಂದಾಗ ಬಂದ ವಚನವನೊಂದೆ । ಚಿತ್ತಗೊಟ್ಟು ಆಲಿಸಿರಿ ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ॥ 81

"ಹಸಿವೆಯಾಗಿದೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಯಿತು । ಬೆನ್ನು ನೋವಿಗೆ ಮದ್ದು ಬೇಕಾಯಿತು ।
ಸದ್ಯ ಸಜ್ಜಿಗೆಯೂ ಬಂತು । ಬೇಗ ಆರತಿ ಮುಗಿಸಿರಿನ್ನು" ॥ 82

ಏನೆಂದು ಲಖಮಿಚಂದರ ಮನದಲ್ಲಿತ್ತು । ಅದೆಲ್ಲ ಬಾಬಾರ ಮಾತಿನಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಇತ್ತು ।
ಶಬ್ದವಿಲ್ಲದೇ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಯಾಗಿತ್ತು । ಅಂತರ್ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಮಹಾರಾಜರಿಂದ ॥ 83

ಇರಲಿ ಆರತಿ ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು । ಊಟಕ್ಕೆ ಸಜ್ಜಿಗೆ ದೊರೆಯಿತು ।
ಲಖಮಿಚಂದರ ಇಚ್ಛೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಯಿತು । ಮನದಲಾನಂದ ತುಂಬಿತು ॥ 84

ಅಂದಿನಿಂದಲೆ ಬಾಬಾರ ಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮ ಉಂಟಾಯಿತು । ಊದು ಬತ್ತಿ ಕಾಯಿ ಮಾಲೆಗಳ ನೇಮ ನಡೆಯಿತು ।
ಲಖಮಿಚಂದರಿಗೂ ಕ್ಷೇಮವಾಯಿತು । ಪೂಜಾ ಉಪಕ್ರಮ ನಡೆಯಿತು ॥ 85

ಸಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಭಕ್ತಿ ಕುಳಿತಿತು । ಶಿರಡಿಯತ್ತ ಹೋಗುವವರು ಸಿಕ್ಕರಾಯಿತು ।
ಮಾಲೆ ದಕ್ಷಿಣೆಗೆ ಕರ್ಪೂರ ಊದುಬತ್ತಿ ಇಷ್ಟು । ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹುವವರು ॥ 86

ಯಾರೇ ಹೊರಡಲಿ ಶಿರಡಿಗೆ । ತಿಳಿದರೆ ಸಾಕು ಲಖಮಿಚಂದನಿಗೆ ।
ಈ ಮೂರು ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ದಕ್ಷಿಣೆ ಇತ್ತು ಅದರ ಜೊತೆಗೆ । ನೇಮದಿಂದ ಬಾಬಾರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವರು ॥ 87

ಅದೇ ಸಲ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ । ನೋಡಲೆಂದು ಆ ಸಮಾರಂಭವ ।
ಹೋದಾಗ ಬಾಬಾರಿಗೆ ಕೆಮ್ಮು ಬಂದು ಜೀವ । ಕಸಿವಿಸಿಯಾಯಿತು ಅದರಿಂದ ॥ 88

ಲಖಮಿಚಂದರು ಮನದಲೆಂದುದು । ಏನು ಈ ಕೆಮ್ಮು ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವುದು ।
ಜನರ ದೃಷ್ಟಿತಾಗಿದೆ ಅನಿಸುವುದು । ಕೆಮ್ಮು ಅದರಿಂದಲೇ ಏಳುವುದು ॥ 89

ಇದು ಕೇವಲ ಮನದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರಲು । ಇದು ಒಂದು ಲಖಮಿಚಂದನ ವಿಚಾರವಿರಲು ।
ಬೆಳಗ್ಗೆ ಮಶೀದಿಗೆ ಬರಲು । ಅದನ್ನೇ ಬಾಬಾ ನುಡಿದದ್ದು ಬಲು ಆಶ್ಚರ್ಯ ॥ 90

ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಮಾಧವರಾಯರು ಬಂದಾಗ್ಯೆ । ತಾವಾಗಿಯೇ ಬಾಬಾ ಹೇಳಿದರು ಅವರಿಗೆ ।
ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ಕೆಮ್ಮಿನಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಯಿತು ನನಗೆ । ಇದು ದೃಷ್ಟಿ ಹತ್ತಿರಬಹುದೇ ॥ 91

ನನಗಂತೂ ಅನಿಸುವುದು ಇದು । ಯಾರದಾರೂ ದೃಷ್ಟಿಯೇ ತಾಗಿರುವುದು ।
ಅದರಿಂದ ಈ ಕೆಮ್ಮು ಇಷ್ಟೊಂದು । ಜೀವಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟ ಕೊಡುತಿದೆ ॥ 92

ಲಖಮಿಚಂದರಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು । ನನ್ನ ಮನಸಿನ ವಿಚಾರವೇ ಇದಂತೂ ।
ಬಾಬಾರಿಗೆ ಇದು ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು । ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಅವರಿರುವರೇ ॥ 93

ಆಮೇಲೆ ಕೈ ಮುಗಿದು ವಿನಂತಿಸಿದನು । ತಮ್ಮ ದರ್ಶನದಿಂದ ಹರುಷಗೊಂಡೆನು ।
ಹೀಗೆಯೇ ಕೃಪೆ ಇಟ್ಟು ಎನ್ನನು । ಮಹಾರಾಜರು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು ॥ 94

ಇನ್ನು ಆ ಚರಣಗಳ ಬಿಟ್ಟರೆನಗೆ । ಬೇರೆ ದೇವರಿಲ್ಲ ಜಗದೊಳಗೆ ।
ಈ ಮನ ತೊಡಗಲಿ ನಿನ್ನ ಭಜನೆಯೊಳಗೆ । ತಮ್ಮ ಚರಣದಲಿ ಎಂದಿಗೂ ॥ 95

ಎಂದರು ಚರಣದಲಿ ಶಿರ ಬಾಗುವೆನು । ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರೇ ನಿರೋಪ ಬೇಡುವೆನು ।
ಆಜ್ಞೆ ನೀಡಬೇಕು ನಮಗಿನ್ನು । ಹೀಗೆಯೇ ಅನಾಥನನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು ॥ 96

ನಿತ್ಯವೂ ತಮ್ಮ ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿ ಇರಲಿ । ಇದರಿಂದ ಸಂಸಾರದಿ ಕಷ್ಟಗಳು ಬರದಿರಲಿ ।
ತಮ್ಮ ನಾಮ ಸಂಕೀರ್ತನಾನಂದ ಲಭಿಸಲಿ । ಸುಖ ಸಂತುಷ್ಟಿಗಳಿರಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ॥ 97

ಆಶೀರ್ವಾದ ಸಹಿತ ಉದಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು । ಸ್ನೇಹಿತನ ಸಹಿತ ಆನಂದ ಪಡೆದು ।
ದಾರಿಯಲಿ ಸಾಯಿ ಗುಣಗಾನ ಮಾಡತಿದ್ದು । ಲಖಮಿಚಂದನು ತಿರುಗಿ ಹೋದನು ॥ 98

ಹೀಗೆಯೇ ಇನ್ನೊಂದು ಹಕ್ಕಿಯನು । ಬಾಬಾ ಶಿರಡಿಗೆ ತಂದರು ಕಟ್ಟಿ ಇದನು ।
ಕೇಳಿರಿ ವಿಸ್ಮಯ ನಡೆದದೇನು । ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದರ್ಶನದ ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ॥ 99

ಆ ಹಕ್ಕಿ ಅಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಪ್ರೇಮಮಯ ಸ್ತ್ರೀ ಇರುವಳು । ಅವಳ ಕಥೆಯೂ ವಿಚಿತ್ರ ಬಲು ।
ಬರ್ಹಾಣ ಪುರದಲಿ ದೃಷ್ಟಾಂತದಿ ಕಂಡಳು । ಮಹಾರಾಜ ಸಾಯಿ ಸರ್ಮಥರನು ॥ 100

ಎಂದೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದರ್ಶನ । ಆದರೂ ಆ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಆಯಿತು ಸ್ವಪ್ನ ।
ಬಾಬಾ ಅವಳಿಗೆ ಕೇಳಿದರು ಖಿಚಡಿಯನು । ಅವಳ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತು ।।101

ಅವಳು ಕೂಡಲೇ ಎಚ್ಚರಾಗಿ । ಯಾರು ಇರಲಿಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೋಡಲಾಗಿ ।
ದೃಷ್ಟಾಂತವ ಲಗುಬಗೆಯಿಂದಾಗಿ । ಸಮಸ್ತರಿಗೂ ಹೇಳಿದವಳು ।। 102

ಅವಳ ಪತಿ ಅದೇ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ । ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದ ಟಪಾಲು ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ।
ಬಳಿಕ ಅಕೋಲೆಗೆ ಆಯಿತು ಬದಲಿ । ಆಗ ಶಿರಡಿಗೆ ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧರಾದರು ।।103

ಆ ದಂಪತಿಗಳು ಬಹಳ ಭಾವಿಕರು । ಸಾಯಿ ದರ್ಶನೋತ್ಸುಕರಾದರು ।
ಅಲೌಕಿಕ ಮಾಯೆ ತೋರಿದರು । ಸಾಯಿ ಎಂದು ಕೌತುಕ ಬಿಟ್ಟರು ।। 104

ಮುಂದೆ ಅನುಕೂಲ ದಿನ ಕಂಡು । ಹೊರಟರಿಬ್ಬರೂ ಶಿರಡಿಗೆಂದು ।
ಮಾರ್ಗದಲಿ ಗೋಮತಿಯ ವಂದಿಸಿ ತೀರ್ಥತಕ್ಕೊಂಡು । ಶಿರಡಿಗೆ ಬಂದು ಇಳಿದರು ।। 105

ಬಾಬಾರ ದರ್ಶನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪ್ರೇಮದಿಂದ । ಅವರ ಪೂಜೆಯನು ಮಾಡಿ ಭಾವದಿಂದ ।
ನಿತ್ಯ ಚರಣ ಸೇವೆ ಮಾಡುವದರಿಂದ । ಸುಖ ಸಂಪನ್ನರಾದರು ।। 106

ಹೀಗೆ ಆನಂದದಿಂದ ಆ ದಂಪತಿಗಳು । ಶಿರಡಿಯಲಿದ್ದರು ಎರಡು ತಿಂಗಳು ।
ಅವರ ಭಾವಭಕ್ತಿಗಳ ನೋಡಲು । ಬಾಬಾ ಸಂತುಷ್ಟರಾದರು ಖಿಚಡಿ ಉಂಡು ।।107

ಖಿಚಡಿ ನೈವೇದ್ಯ ಸಮಾರ್ಪಣಾರ್ಥ । ದಂಪತಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದರು ಶಿರಡಿಯತ್ತ ।
ಹೀಗೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ದಿನ ಕಳೆಯುತ । ಖಿಚಡಿಯ ನೈವೇದ್ಯ ಆಗಲಿಲ್ಲ ।। 108

ಮಾಡಿದ ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ತಡವಾಗುತಿರುವದು । ಆ ಸ್ತ್ರೀಯ ಮನಸಿಗೆ ಬಾರದು ।
ಖಿಚಡಿಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹದಿನೈದು ದಿನದಂದು । ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಂದಳು ।। 109

ತೆರೆಗಳಳಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು । ಭಕ್ತರ ಜೊತೆಯಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ।
ಮೊದಲೇ ಬಾಬಾ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಿದ್ದು । ಆ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು ।। 110

ಹೀಗೆ ಭೋಜನ ನಡೆದ ಹೊತ್ತಿಗೆ । ಯಾರು ಹೋಗುತಿರಲಿಲ್ಲ ತೆರೆಯ ಒಳಗೆ ।
ಆದರೆ ಅವಸರವಾಗಿತ್ತು ಆ ಸ್ತ್ರೀಗೆ । ಅವಳು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೆಳಗೆ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ ।। 111

ಕೇವಲ ಖಿಚಡಿಯ ನೈವೇದ್ಯಕ್ಕಾಗೇ । ಅಕೋಲಾದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಳು ಶಿರಡಿಗೆ ।
ತಡೆಯುಂಟೆ ಅವಳ ಉತ್ಕಂಠೆಗೆ । ಅದು ಅಪೂರ್ಣ ಉಳಿದೀತೆ ಎಂದಾದರೂ ।।112

ಯಾರ ಮಾತನ್ನು ಮನ್ನಿಸದೇ । ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಪರದೇ ।
ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಇಚ್ಛೆಯಿಂದಲೇ । ಕಾಮನಾ ಪೂರ್ತಿಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು ।। 113

ಬಾಬಾಕೂಡ ಲೀಲೆ ತೋರಿದರು । ಖಿಚಡಿಗಾಗಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಹಸಿದಿದ್ದರು ।
ಎಂಬಂತೆ ಮೊದಲು ಅದನೇ ಬೇಡ ತೊಡಗಿದರು । ತಟ್ಟೆಯನೆರಡೂ ಕೈಲೆತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ॥ 114

ಖಿಚಡಿಯ ಕಂಡು ಮನ ಮುದಗೊಂಡಿತು । ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ತುತ್ತಿನ ಮೇಲೆತ್ತುತ್ತು ।
ಬಾಬಾ ಉಂಡರು ಭರ ಭರನೇ ಮುಖದಲ್ಲಿಟ್ಟು । ಅದಕಂಡು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಶ್ಚರ್ಯ ॥ 115

ಬಾಬಾರ ಈ ಆತುರತೆ ಕಂಡು । ಎಲ್ಲರು ಮನದಿ ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡು ।
ಕೇಳಲು ಖಿಚಡಿಯ ಕಥೆಯಿದು । ಬಾಬಾರ ಅತಾಕಿಕತೆ ಕಾಣಿಸಿತು ॥ 116

ಇನ್ನು ಮುಂದಿನ ಕಥೆಯಿದು । ಕೇಳಲು ಮನದಿ ಪ್ರೇಮ ಉಕ್ಕುವುದು ।
ಒಬ್ಬ ಗುಜುರಾತಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸೇವೆಗೆಂದು । ಸಹಜ ಶಿರಡಿಗೆ ಬಂದನು ॥ 117

ರಾವಬಹದ್ದೂರ ಸಾತೆಯವರಲ್ಲಿ । ಕೆಲಸಕಿದ್ದನಿವ ಆರಂಭದಲಿ ।
ಆ ಶುದ್ಧ ಸೇವಾಭ್ಯಂತರದಲ್ಲಿ । ಬಾಬಾರ ಚರಣಗಳ ಕಂಡನು ॥ 118

ಆ ಕಥೆ ಬಲು ಸುರಸ । ಯಾರಿಗೆ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ ರಸ ।
ಹೇಗೆ ಶ್ರೀ ಹರಿ ಪೂರೈಸುವ ಆಸೆ । ಮನದ ಇಷ್ಟವ ಅದ ಕೇಳಿ ॥ 119

ಮೇಘಾ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನವ । ಸಾಯಿಯೊಡನೆ ಋಣನುಬಂಧವ ।
ಅದರೆ ಶಿರಡಿಯಲ್ಲಿ ಪಡೆದ ಸ್ಥಾನವ । ಆಕಥೆಯ ಕೇಳಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಿ ॥ 120

ಸಾತೇ ಖೇಡಾ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪ್ರಾಂತಾಧಿಕಾರಿಗಳು । ಅಕಾಸ್ಮತ್ ಈ ಮೇಘಾ ಅಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾಗಲು ।
ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರವನ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸದೊಳು । ಶಿವಾಲಯದಲಿ ನಿತ್ಯ ಪೂಜೆಗೆಂದು ॥121

ಮುಂದೆ ಈ ಸಾತೆ ಶಿರಡಿಗೆ ಬಂದರು । ಅಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜ ಸಾಯಿಯವರು ।
ಅವರ ಚರಣದಲಿ ತತ್ಪರರಾದರು । ಅವರ ಭಾಗ್ಯದ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಿತು ॥ 122

ಅಲ್ಲಿ ಯಾತ್ರಿಕರ ಗದ್ದಲ ಕಂಡು । ಅವರ ಮನದಲುದಿಸಿತು ಕಲ್ಪನೆಯೊಂದು ।
ಇರಬೇಕು ಇಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವಾಡೆಯೊಂದು । ಜನರ ವಸಿತಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದೀತು ॥ 123

ಗ್ರಾಮದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರನೊಂದುಗೂಡಿಸಿ । ಅಲ್ಲೊಂದು ಸ್ಥಳವ ಸಂಪಾದಿಸಿ ।
ವಾಡೆಯ ಸ್ಥಳವ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ । ಆರಂಭದಲಿ ಬಾಬಾರು ಪ್ರಕಟವಾದಲ್ಲಿ ॥ 124

ಈ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳದ ಮಹಿಮಾನ । ಚತುರ್ಥಾಧ್ಯಾದಲಿ ಬಂದಿದೆ ಅದರ ವರ್ಣನ ।
ದ್ವಿರುಕ್ತಿಗಿಲ್ಲ ಕಾರಣ । ಅದಕೆ ಕಥೆಯ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿಸುವಾ ॥ 125

ಮೇಘಾನ ದೈವ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು । ರಾವ್‌ಬಹದೂರ ಸಾತೆಯವರ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಯಿತು ।
ಆಗಲೇ ಅವಗೆ ಪರಮಾರ್ಥದ ಮಾರ್ಗ ದೊರೆಯಿತು । ಅವರ ಬೆಂಬಲದಿಂದಾಗಿ ॥ 126

ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ವಶದಿಂದ । ಕರ್ಮಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿದ್ದ ।
ಅವನನ್ನು ಗಾಯತ್ರಿಉಪದೇಶದಿಂದ । ಸನ್ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿದರು ॥ 127

ಮೇಘಾ ಸಾಠೆಯವರ ಸೇವೆನಿಂತ । ಪರಸ್ಪರರಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಬೆಳೆಯುತ ।
ಸಾಠೆಯವರೆನು ಮೇಘಾ ಗುರುವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ । ಅವರ ಲೋಭದಲಿ ತೊಡಗಿದ ॥128

ಒಮ್ಮೆ ಸಹಜ ಮಾತಾಡುತ । ನಿಜ ಗುರುವಿನ ಮಹಾತ್ಮ ವರ್ಣಿಸುತ ।
ಪ್ರೇಮದಿಂದ ತುಂಬಿತು ಸಾಠೆಯವರ ಚಿತ್ತ । ಆದರಿಂದ ಮೇಘಾನ ಕೇಳಿದರು ॥129

ಬಾಬಾರಿಗೆ ಮಾಡಿಸಬೇಕು ಗಂಗೋದಕ ಸ್ನಾನ । ಹೀಗೆ ಬಹಳ ಇಚ್ಛಿಸಿದೆ ನನ್ನ ಮನ ।
ಅದಕಾಗಿ ಶಿರಡಿಗೆ ನಿನ್ನ । ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಳಿಸುತಿರುವೆ ॥ 130

ಅಲ್ಲದೇ ಅನನ್ಯ ಸೇವೆ ನಿನ್ನದು । ಅದಕೆ ನನ್ನ ಮನಸಿಗೆ ಅನಿಸುವುದು ।
ಸದ್ಗುರುವಿನೊಡನೆ ಸಂಗಮವಾಗಬೇಕು । ಚರಣದಲಿ ಭಾವ ನಿಲಬೇಕು ॥ 131

ನಿನ್ನ ದೇಹದ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವುದು । ಈ ಜನ್ಮದ ಪರಮ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುವುದು ।
ಹೋಗು, ಹೋಗಿ ಕಾಯಾ - ವಾಚಾ- ಮನದಿಂದಲೂ । ಸದ್ಗುರು ಚರಣದ ಸೇವೆ ಮಾಡುತಿರು ॥132

ಮೇಘಾ ಕೇಳಿದ ಅವರ ಜಾತಿಯನು । ನಿಜದಲಿ ಸಾಠೆಯವರೂ ತಿಳಿಯರದನು ।
ಮಶೀದಿಯಲಿ ವಾಸವೆಂದು ಅವರನು । ಯಾರೋ ಮುಸಲ್ಮಾನರೆಂದರು ॥ 133

ಮುಸಲ್ಮಾನ ಶಬ್ದ ಬೀಳಲು ಕಿವಿಗೆ । ದುಃಶ್ಚಿತ್ತತೆ ಬಂದಿತು ಮೇಘನಿಗೆ ।
ನೀಚನಿರಲಾತರರಾರೂ ಯವನನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ । ಅಂಥವರ ಗುರುತ್ವವೆಂಥದ್ದು ॥134

ಇಲ್ಲೆಂದರೆ ಸಾಠೆ ಸಿಟ್ಟಿಗೇಳಬಹುದು । ಹೌದೆಂದರೆ ದುರ್ಗತಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದು ।
ಏನು ಮಾಡುವುದು ಬುದ್ಧಿಗೆ ಹೊಳೆಯದು । ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಾತ ಮುಳುಗಿದ ॥ 135

ಇತ್ತ ಬಾವಿ ಅತ್ತ ಕೆರೆಯೆಂಬಂತೆ । ಡೋಲಾಯಮಾನ ಮನಕೆ ಬಂದಿದೆ ಅಸ್ಥಿರತೆ ।
ಸಾಠೆಯವರ ಒತ್ತಾಯ ಮತ್ತೆ । ಅದರಿಂದ ದರ್ಶನದ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ ॥ 136

ಆ ಮೇಲೆ ಮೇಘಾ ಶಿರಡಿಗೆ ಬಂದ । ಮಶೀದಿಯ ಅಂಗಳದಲಿ ನಿಂದ ।
ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳ ಹತ್ತ ತೊಡಗಿದ । ಬಾಬಾರ ಲೀಲೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು ॥ 137

ಉಗ್ರ ಸ್ವರೂಪವ ಧರಿಸಿದರು ।ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲು ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡು ನುಡಿದರು ।
ಖಬರದಾರ , ನನ್ನ ಕಟ್ಟೆಯ ಮೆಟ್ಟದಿರು । ಯವನನು ಈ ಸ್ಥಾನದಲಿರುವನು ॥ 138

ಉಚ್ಚವರ್ಣದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ನೀನು । ನೀಚರಲ್ಲಿ ನೀಚ ಯವನನು ನಾನು ।
ಮೈಲಿಗೆಯಾದಿತು ನಿನಗಿನ್ನು । ಹೋಗು ತಿರುಗಿ ಹಿಂದಕೆ ॥ 139

ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದಾಗಿನ ಆರೂಪ । ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಳಯರುದ್ರನದೇ ಸ್ವರೂಪ ।
ಹುಟ್ಟುವದು ನೋಡುವವ ಹೃದಯದಲಿ ಕಂಪ । ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗಿದ ಮೇಘಾ ಆಗ ॥ 140

ಆದರೀ ಕೋಪ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆಯದು । ಅಂತರದಿ ದಯೆಯ ನಿರ್ಝರ ಹರಿವುದು ।
ಹೇಗವರಿಗೆ ತಿಳಯುವುದು ನನ್ನ ಮನದಲಿದ್ದುದು । ಎಂದು ಮೇಘಾ ಚಕಿತನಾಗಿ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟ ॥ 141

ಎಲ್ಲಿ ಖೇಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಇರುವುದು ದೂರ । ಎಲ್ಲಿಂದೆಲ್ಲಿ ಈ ಅಹಮದ ನಗರ ।
ವಿಕಲ್ಪ ತುಂಬಿದ ನನ್ನ ಅಂತರ । ಆವಿಷ್ಕರಣವಿದು ಅದರದೇ ॥ 142

ಬಾಬಾ ಹೊಡೆಯಲು ಧಾವಿಸುತ । ಮೇಘಾ ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಹೆದರುತ ।
ಒಂದೊಂದೇ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುತ । ಮುಂದೆ ಹೋಗಲು ಧೈರ್ಯ ಸಾಲದು ॥ 143

ಹಾಗೇ ಕೆಲ ದಿನ ಅಲ್ಲೇ ಉಳಿದ । ಬಾಬಾರ ರಾಗರಂಗವ ತಿಳಿದ ।
ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದ ಸೇವೆ ಮಾಡುತಿದ್ದ । ಆದರೂ ದೃಢ ವಿಶ್ವಾಸ ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ ॥ 144

ಅವನು ತಿರುಗಿ ಮನೆಗೆ ಹೋದ । ಜ್ವರದಿಂದ ಬಹಳ ಬಳಲಿದ ।
ಆಗ ಬಾಬಾರ ನೆನಿಸತೊಡಗಿದ । ತಿರುಗಿ ಬಂದ ಶಿರಡಿಗೆ ॥ 145

ಆಗ ಬಂದವನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ರಮಿಸಿದ । ಸಾಯಿಯ ಚರಣದಲಿ ಮನವನೊಪ್ಪಿಸಿದ ।
ಸಾಯಿಯ ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತನಾದ । ಸಾಯಿಯೇ ದೇವರು ಆಗವನ ಪಾಲಿಗೆ ॥ 146

ಮೇಘಾ ಮೊದಲೆ ಶಂಕರನ ಭಕ್ತ । ಸಾಯಿ ಪದದಲಾಗುವ ಅನುರಕ್ತ ।
ಶಂಕರನೇ ಆದರವನಿಗೆ ಸಾಯಿನಾಥ । ಅವನೇ ಉಮಾನಾಥ ಅವನಿಗೆ ॥ 147

ಮೇಘಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅಹರ್ನಿಶ । ಸಾಯಿ ಶಂಕರನ ನಾಮ ಘೋಷ ।
ಬುದ್ಧಿಯೂ ತದಾಕಾರವಾಯಿತು ಅಶೇಷ । ಚಿತ್ತ ಕಲ್ಮಶವಿರಹಿತವಾಗಿ ॥ 148

ಆದನು ಸಾಯಿಯ ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಶಂಕರನೆಂದು ಭಾವಿಸುತ ।
ಶಂಕರ ಶಂಕರನೆಂದು ಮುಖದಿ ಗರ್ಜಿಸುತ । ಅನ್ಯ ದೈವತವನರಿಯನು ॥ 149

ಸಾಯಿಯೇ ಅವನ ದೇವತಾರ್ಚನ । ಸಾಯಿಯೇ ಅವನ ಗಿರಿಜಾರಮಣ ।
ಇದನೇ ದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡವನ । ಮನನಿತ್ಯ ಪ್ರಸನ್ನವಿರುತಿತ್ತು ॥ 150

ಬಿಲ್ವದಲ ಪ್ರಿಯ ಶಂಕರ । ಆದರೆ ಶಿರಡಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ ಬಿಲ್ವದ ಮರ ।
ಅದರಿಂದ ಮೇಘಾ ಹರಿದಾರಿ ದೂರ । ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಮನ ತೃಪ್ತಿ ಪಡುತಿದ್ದ ॥ 151

ಹರದಾರಿ ದೂರವೆಂದರೇನು । ಬಿಲ್ವಕ್ಕಾಗಿ ದಾಟಬೇಕಾದರೂ ಬೆಟ್ಟವನು ।
ಮಾಡಲು ಪೂಜೆಯ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನು । ಮನವ ತೃಪ್ತ ಗೊಳಿಸಲು ॥ 152

ದೂರದಿಂದ ಬಿಲ್ವ ತಂದು । ಪೂಜಾ ಸಾಹಿತ್ಯವನೆಲ್ಲ ಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು ।
ಗ್ರಾಮದೇವತೆ ಅನುಕ್ರಮ ಹಿಡಿದು । ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಯಥಾವಿಧಿ ಏರಿಸಬೇಕು ॥ 153

ಆಮೇಲೆ ಹಾಗೇ ಹೋಗಿ ಮಶಿದೀಗೆ । ಪ್ರೇಮದಿಂದ ವಂದಿಸುವನು ಬಾಬಾರ ಗಾದಿಗೆ ।
ಮಾಡಿ ಪಾದಸಂವಾಹನಾದಿಯಾಗೆ । ಪಾದತೀರ್ಥವ ಮೊದಲು ಸೇವಿಸುವನು ॥ 154

ಮೇಘಾನ ಅನ್ಯ ಕಥೆಗಳು । ಆನಂದವಾದೀತು ಶ್ರವಣ ಮಾಡಲು ।
ಆದರವನದು ಗ್ರಾಮದೇವತೆಗಳ ವಿಷಯದೊಳು । ಸಾಯಿಯ ವ್ಯಾಪಕತೆ ಕಂಡು ಬರುವುದು ॥ 155

ಮೇಘಾ ಶಿರಡಿಯಲ್ಲಿರುವವರೆಗೆ । ನಿತ್ಯವೂ ಆರತಿಯ ಮೊದಲಿಗೆ ।
ಪೂಜೆ ಮಾಡುತಿದ್ದಾ ಗ್ರಾಮ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ । ಬಳಿಕ ಪೂಜೆಗೆ ಮಶೀದಿಗೆ ಹೋಗುತಿದ್ದ ॥ 156

ಹೀಗಿರಲವನ ನಿತ್ಯಕ್ರಮ । ಒಂದು ದಿನ ತಪ್ಪಿತು ಈ ಉಪಕ್ರಮ ।
ಖಂಡೋಬ ದೇವರ ಪೂಜೆಯ ಅತಿಕ್ರಮ । ಆಯಿತು ಎಷ್ಟೇ ಪರಿಶ್ರಮ ವಹಿಸಿದರೂ ॥ 157

ಪೂಜೆ ಮಾಡಲೆಂದು ಹೋಗಿ । ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯದಿರೆ ಯತ್ನಿಸಲಾಗಿ ।
ಆ ಪೂಜೆ ಉಳಿದು ಹೋಯಿತು ಆದರಿಂದಾಗಿ । ಹಾಗೇಯೇ ಆರತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ ॥ 158

ಆಗ ಬಾಬಾ ನುಡಿದರವನಿಗೆ । ಅಡ್ಡಿ ಬಂದಿತಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಪೂಜೆಗೆ ।
ಪೂಜೆ ಮುಟ್ಟಿತು ಎಲ್ಲ ದೇವರಿಗೆ । ಒಬ್ಬ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದ ಪೂಜೆ ಇಲ್ಲದೆ ॥ 159

ಬಾ ಹೋಗು ಆ ಪೂಜೆ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು । ಮೇಘಾ ನುಡಿದ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿದೆಂದು ।
ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ತೆರೆಯವಲ್ಲದು । ಆದರಿಂದ ಪೂಜೆಯ ತ್ಯಜಿಸಬೇಕಾಯಿತು ॥160

ಬಾಬಾಎಂದರು ನೀ ಹೋಗಿ ನೋಡು । ಈಗ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದೇ ಇರುವುದು ।
ಮೇಘಾ ಕೂಡಲೇ ನೋಡಿದ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು । ಅವರ ಮಾತಿನ ಅನುಭವ ಬಂದಿತು ॥ 161

ಖಂಡೇರಾಯನ ಪೂಜೆಯಾಯಿತು । ಮೇಘಾನ ಮನದ ಹಳಹಳಿ ತಪ್ಪಿತು ।
ಆಮೇಲೆ ಬಾಬಾ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡರು । ಮೇಘಾನಿಂದ ಪೂಜೆಯನು ॥ 162

ಬಳಿಕ ಗಂಧ ಪುಷ್ಪಾದಿ ಅಷ್ಟೋಪಚಾರಗಳಿಂದ । ಅತಿ ಆದರದಿಂದ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದ ।
ಯಥಾ ಶಕ್ತಿ ದಕ್ಷಿಣೆ ನೀಡಿದ । ಮಾಲೆ ಹಣ್ಣುಗಳನು ಅರ್ಪಿಸಿದ ॥ 163

ಒಮ್ಮೆ ಮಕರ ಸಂಕ್ರಾತಿ ಯಂದು। ಗೋದಾವರಿಯಿಂದ ನೀರು ತಂದು ।
ಬಾಬಾರಿಗೆ ಅಭ್ಯಂಗ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು । ಚಂದನ ಚರ್ಚಿಸಿ ಅಭ್ಯಂಗ ॥ 164

ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿದ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೇಳಲು । ಮನ ಬಂದಂತೆ ಮಾಡು ಹೋಗೆನಲು ।
ಮೇಘಾ ಹೊರಟ ನೀರು ತರಲು । ಕೊಡ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ನದಿಯತ್ತ ॥ 165

ಸೂರ್ಯೋದಯದಕಿಂತ ಮೊದಲೇ । ಬರಿಗಾಲು ಬರಿತಲೆಯಿಂದಲೇ ।
ಬರಿ ಕೊಡವ ಹಿಡಿದು ಕೊಳ್ಳುತಲೇ । ನೀರು ತರಲೆಂದು ಗೋಮತಿಗೆ ॥ 166

ಬರುಹೋಗಲು ಎಂಟು ಹರದಾರಿ ಇದ್ದು । ಅಷ್ಟೊಂದು ದಾರಿ ಕ್ರಮಿಸ ಬೇಕಾಗುವದು ।
ಅದಕೆಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗುವುದು । ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಮೇಘಾಗೆ ಬರಲೊಲ್ಲದು ॥ 167

ಈ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ ಮೇಘಾನಿಗೆ । ಹೊರಟವ ಅಪ್ಪಣೆ ದೊರೆತಾಗ್ಯೆ ।
ದೃಢವಾದ ನಿಶ್ಚಯವಿರುವಾಗ್ಯೆ । ಜೊತೆಗೆ ಕೆಲಸದ ಹುಮ್ಮಸು ಬೇರೆ ॥ 168

ಗಂಗೋದಕದಿಂದ ಸಾಯಿಗೆ ಸ್ನಾನವನು । ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹಿಡಿದು ಇಚ್ಛೆಯನು ।
ಎಲ್ಲಿಯ ದಣಿವು ಕಷ್ಟವೇನು । ಶ್ರದ್ಧೆಯೊಂದೇ ಪ್ರಮಾಣವಲ್ಲಿ ॥ 169

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನೀರು ತಂದ । ತಾಮ್ರದ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸುರುವಿದ ।
ಸ್ನಾನಕೇಳಿರೆಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸತೊಡಗಿದ । ಆದರೆ ಬಾಬಾ ಒಪ್ಪಲೊಲ್ಲರು ॥ 170

ಮಧ್ಯಾನ್ಹ ದ ಆರತಿ ಮುಗಿದು । ಜನರೆಲ್ಲ ಮನೆಗಳಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಹೋಗಿದ್ದು ।
ಸ್ನಾನದ ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧತೆ ಮುಗಿದು । ಮಧ್ಯಾನ್ಹ ಮೀರಿತೆಂದ ಮೇಘಾ ॥ 171

ಮೇಘಾನ ಅತ್ಯಾಗ್ರಹವ ಕಂಡು । ಮೇಘಾನ ಕೈ ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ।
ಅವನಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ನುಡಿದದ್ದು । ಆ ಲೀಲಾವಿಗ್ರಹಿ ಸಾಯಿನಾಥ ॥ 172

ಬೇಡಪ್ಪ ನನಗೆ ಗಂಗಾಸ್ನಾನ । ಏನಿದು ನಿನ್ನ ಹುಚ್ಚುತನ ।
ಏತಕ್ಕೆ ಈ ಗಂಗಾಜೀವನ । ಈ ಫಕೀರನಿಗಿದರಿಂದೇನು ॥ 173

ಆದರೂ ಮೇಘಾ ಬಿಡನು । ಶಂಕರನೆಂದೇ ಬಾಬಾರ ತಿಳಿದವನು ।
ಗಂಗಾಸ್ನಾನದಿಂದ ಶಂಕರ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗುವನು । ಇದೊಂದೇ ಗೊತ್ತು ಅವನಿಗೆ ॥174

ಎಂದ 'ಬಾಬಾ ಇದೊಂದೇ ದಿನ । ಹಬ್ಬವಿರುವುದು ಮಕರ ಸಂಕ್ರಮಣ ।
ಗಂಗೋದಕದಿಂದ ಶಂಕರನಿಗೆ ಸ್ನಪಿನ । ಮಾಡಿಸಲು ಸುಪ್ರಸನ್ನನಾಗುವನವ ॥ 175

ಬಳಿಕ ಅವನ ಪ್ರೀತಿಯ ಕಂಡು । ಮತ್ತವನ ನೇಮವು ನಿಶ್ಚಲವಿರುವುದು ।
ಎಂದರು ಮಾಡು ನಿನ್ನಚ್ಛೆ ಎಂತಿರುವುದು । ಶುದ್ಧಾಂತರ್ಯಾಮ ಮೇಘಾನದು ॥176

ಹೀಗೆಂದು ಅವರೆದ್ದರು । ಸ್ನಾನಕಿಟ್ಟ ಮಣೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತರು ।
ಮಸ್ತಕವ ಮೇಘಾನೆದುರು ಬಾಗಿಸಿದರು । ಎಂದರು ಒಂದಿಷ್ಟು ನೀರು ಹಾಕಯ್ಯ ॥ 177

ಎಲ್ಲ ಗಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಶಿರವೇ ಪ್ರಧಾನ । ಅದರ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದರೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಜಲ ಸಿಂಚನ ।
ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದು ಪೂರ್ಣಸ್ನಾನ । ಇದಿಷ್ಟನ್ನಾದರೂ ಕೇಳಪ್ಪಾ ॥ 178

ಆಗಲೆಂದು ಕಲಶವೆತ್ತಿದ । ಶಿರದಲಿ ಸುರಿವಾಗ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ತುಂಬಿದ ।
ಹರಗಂಗೆ ಎನ್ನುತ ಕಲಶ ಬರಿದು ಮಾಡಿದ । ಎಲ್ಲ ಜಲಸುರಿದ ಮೈಮೇಲೆ ॥ 179

ಮೇಘಾನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಆನಂದವಾಯಿತು । ಶಂಕರನಿಗೆ ಸ್ವಇಚ್ಛೆ ಸ್ನಾನ ವಾಯಿತು ।
ಬರಿದಾದ ಕೊಡವನು ಕೆಳಗಿಟ್ಟು । ನೋಡಿದಾಗೇನಾಶ್ಚರ್ಯ ॥ 180

ಸರ್ವಾಂಗದ ಮೇಲೆ ಸುರಿದಿದ್ದರೂ ನೀರ । ಒದ್ದೆಯಾಗಿದೆ ತಲೆಯೊಂದೆ ಮಾತ್ರ ।
ಒಣದಾಗಿದೆ ಅವಯವಗಳೆಲ್ಲ ಇತರ । ಬಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೂ ಒಂದು ಹನಿ ನೀರಿಲ್ಲ ॥ 181

ಮೇಘಾ ಆದನು ಗಲಿತಾಭಿಮಾನ । ನೋಡುತಿದ್ದವರೆಲ್ಲ ವಿಸ್ಮಯಾಪನ್ನ ।
ತಾವು ಹೀಗೆ ಭಕ್ತೇಚ್ಛೆಗಳನ । ಪೂರೈಸುತಿದ್ದರು ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ॥ 182

ನಿನ್ನ ಮನದಲಿದೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸುವುದು । ಆಗಲಿ ನಿನ್ನಿಚ್ಛೆ ತಿಳಿದಂತೆ ಮಾಡು ।
ಆದರಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನಂತರದ ಗುರುತೊಂದು । ಸಹಜವೇ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯುವದು ॥ 183

ಇದೇ ಸಾಯಿ ಭಕ್ತಿಯ ಮರ್ಮ । ಸುದೈವದಿಂದಾಗಬೇಕು ಸಮಾಗಮ ।
ಆಮೇಲವನಿಗಿಲ್ಲ ದುರ್ಗಮ । ಸುಗಮವಾಗುವುದೆಲ್ಲ ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ॥ 184

ಕೊಡುತೇಳುತ ಮಾತನಾಡುತ । ಬೆಳಗುಬೈಗಿನಲಿ ಅತ್ತಿತ್ತ ಒಡಾಡುತ ।
ಶ್ರದ್ಧೆ ಧೈರ್ಯಗಳಿಂದಿರಲು ಭಕ್ತ । ಈಪ್ಸಿತಾರ್ಥವ ಸಂಪಾದಿಸುವ ॥ 185

ಹೀಗೆ ಏನಾದರೊಂದು ಗುರುತ । ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ವ್ಯವಹಾರದಲಿ ತೋರಿಸುತ ।
ಕ್ರಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ರುಚಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿತು । ಪರಮಾರ್ಥಆಕಲನ ಮಾಡಿಸುವ ॥ 186

ಮೇಘಾನ ಇನ್ನೊಂದು ಕಥೆಯನು ಹೀಗೆ । ಕೇಳಿದರೆ ಸಂತೊಷ ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗೆ ।
ಸಾಯಿಯ ಭಕ್ತಪ್ರೇಮವ 'ನೋಡಿದಾಗ್ಯೆ । ಮನಕಾನಂದವಾಯಿತು ॥ 187

ಬಾಬಾರ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಭಾವಚಿತ್ರವನು । ನಾನಾ ಹೊಸದು ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿದನು ।
ಮೇಘಾ ವಾಡೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅದನೂ । ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸುತಿದ್ದ ॥ 188

ಮಶೀದಿಯಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮೂರ್ತಿ । ವಾಡೆಯಲದರ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರತಿಕೃತಿ ।
ಎರಡೂ ಕಡೆ ನಡೆಯುತಿತ್ತು ಪೂಜೆ ಆರತಿ । ದಿನರಾತ್ರಿಗಳೆರಡೂ ಸಮಯದಲಿ ॥ 189

ಹೀಗೆ ಸೇವೆ ನಡೆಯುತಿದ್ದಾಗ । ಹನ್ನೆರಡು ತಿಂಗಳುಗಳು ಕಳೆದಾಗ ।
ಮೇಘಾ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದಲಿ ಎಚ್ಚರಿದ್ದಾಗ । ದೃಷ್ಟಾಂತವನೊಂದು ಕಂಡನು ॥ 190

ಮೇಘಾ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ । ಅವನು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದ್ದರೂ ।
ಅಂತರದಲ್ಲಿದ್ದು ಪೂರ್ಣ ಎಚ್ಚರು । ಬಾಬಾರ ಸ್ಪಷ್ಟಾಕೃತಿಯ ಕಂಡನು ॥ 191

ಬಾಬಾ ತಿಳಿದು ಅವನು ಎಚ್ಚರಿರುವದನು । ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಚೆಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ।
ಎಂದರು 'ಮೇಘಾ ಬರೆ ತ್ರಿಶೂಲವನು' । ಮತ್ತೆ ಗುಪ್ತರಾದರಲ್ಲಿಯೇ ॥ 192

ಬಾಬಾರ ಈ ಶಬ್ದಗಳನಾಲಿಸಲು । ಸಂತಸದಿಂದ ಕಣ್ತೆರೆದು ನೋಡಲು ।
ಬಾಬಾ ಅಂತರ್ಧಾನರಾದುದ ಕಾಣಲು । ಬಹು ವಿಸ್ಮಯವಾಯಿತು ಮೇಘಾಗೆ ॥ 193

ಮೇಘಾ ನೋಡಿದ ಸುತ್ತಲೂ । ಹಾಸಿಗೆಯಲಿ ಬಿದ್ದಿವೆ ಅಕ್ಷತೆಗಳು ।
ಮೊದಲಿನಂತೆ ಮುಚ್ಚಿಯೇ ಇವೆ ಬಾಗಿಲು । ಇದೊಂದು ಒಗಟಾಯಿತವನಿಗೆ ॥ 194

ಕೊಡಲೇ ಮಶೀದಿಗೆ ಹೋದನು । ಬಾಬಾರ ದರ್ಶನ ಪಡೆದನು ।
ತ್ರಿಶೂಲದ ಕಥೆ ಹೇಳಿದನು । ತ್ರಿಶೂಲ ಬರೆಯಲಪ್ಪಣೆ ಬೇಡಿದನು ॥ 195

ದೃಷ್ಟಾಂತವ ಕೇಳಿ ಮೇಘಾ ಹೇಳಿದ್ದು । ಬಾಬಾ ಎಂದರು ದೃಷ್ಟಾಂತವೆಂಥದ್ದು ।
ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲವೆ ನಾ ಹೇಳಿದದು । ತ್ರಿಶೂಲವ ತೆಗೆ ಎಂದೆ ॥ 196

"ದೃಷ್ಟಾಂತವೆಂದು ನನ್ನ ನುಡಿ । ತೂಗಿ ನೋಡಲು ಹೋಗ ಬೇಡಿ ।
ಆಳವಾದ ಅರ್ಥವಿರುವ ನನ್ನ ನುಡಿ । ಒಂದಕ್ಷರವು ವ್ಯರ್ಥವಿರುವುದಿಲ್ಲ ॥ 197

ಮೇಘಾ ಎಂದ ತಾವು ಎಚ್ಚರಿಸಿದೆಂದು । ಮೊದಲು ನನಗೇ ಹಾಗೇ ಎನಿಸಿದ್ದು ।
ಆದರೆ ಇತ್ತು ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿದ್ದು । ಆದರಿಂದ ಹಾಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆ ॥ 198

ಅದಕೆ ಬಾಬಾರ ಉತ್ತರವಿದು । "ನನ್ನ ಪ್ರವೇಶಕೆ ಬಾಗಿಲು ಬೇಕಾಗದು ।
ನನಗೆ ಆಕಾರ ವಿಸ್ತಾರ ಒಂದೂ ಇರದು । ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಇರುವೆ ॥ 199

ಭಾರವ ಹಾಕಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ । ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟವ ನನ್ನಲ್ಲೇ ।
ಅವನೆಲ್ಲ ಶರೀರ ವ್ಯಾಪಾರಗಳೇ । ನನ್ನಿಂದಲೇ ನಡೆವವು ಸೂತ್ರಧಾರನಾ" ॥ 200

ಮುಂದಿನ ವಿಚಿತ್ರ ಲೀಲೆಯನ । ಆ ತ್ರಿಶೂಲದ ಪ್ರಯೋಜನ ।
ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ಕೇಳಿರಿ ಸಾವಧಾನ । ಅನುಸಂಧಾನ ಪ್ರತ್ಯಯಕೆ ಬರುವುದು ॥ 201

ಇತ್ತ ಮೇಘಾ ತಿರುಗಿ ಬಂದ । ತ್ರಿಶೂಲ ಬರೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದ ।
ರಕ್ತ ವರ್ಣದಲಿ ತ್ರಿಶೂಲ ಬರೆದ । ಭಾವಚಿತ್ರದ ಬದಿಗೆ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ॥202

ಮರುದಿನವೇ ಮಣೆಯಿಂದ । ಮಶೀದಿಗೆ ರಾಮದಾಸ ಭಕ್ತ ಬಂದ ।
ಪ್ರೇಮದಿ ಬಾಬಾರ ವಂದಿಸಿದ । ಶಂಕರನ ಲಿಂಗವನರ್ಪಿಸಿದ ॥ 203

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮೇಘಾ ಬಂದ । ಬಾಬಾರಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣಾಮ ಮಾಡಿದ ।
ಬಾಬಾ ಎಂದರು , ಇದೋ ಈ ಶಂಕರ ಬಂದ । ನೀನನ್ನು ಜೋಪಾನ ಮಾಡಿವನನು ॥ 204

ಹೀಗೆ ಲಿಂಗವು ಪ್ರಾಪ್ತಿವಾಗಿ । ತ್ರಿಶೂಲ ದೃಷ್ಟಾಂತದ ನಂತರ ಅಕಸ್ಮಾತಾಗಿ ।
ಮೇಘಾ ಲಿಂಗವ ನೋಡತೊಡಗಿದ ತಟಸ್ಥನಾಗಿ । ಪ್ರೇಮದಿ ಸದ್ಗದಿತನಾದನಾಗ ॥ 105

ಕಾಕಾ ಸಾಹೇಬ ದೀಕ್ಷಿತರಿಗೆ ಬಂದ । ನೋಡಿರಿ ಲಿಂಗದ ಅನುಭವ ಇನ್ನೊಂದ ।
ಆದರದಿ ಶ್ರೋತೃಗಳು ಕೇಳಲಿದ । ನಂಬುಗೆ ಸಾಯಿ ಪದದಲುಂಟಾಗುವುದು ॥206

ಇತ್ತ ಲಿಂಗವನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ । ಮೇಘಾ ಮಶೀದಿಯತ್ತ ನಡೆದ ।
ದೀಕ್ಷಿತರು ವಾಡೆಯಲಿ ಸ್ನಾನ ಮುಗಿಸಿದ್ದು । ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಲಿ ನಿಮಗ್ನರಾಗಿ ॥ 207

ಒಗೆದು ಬಟ್ಟೆಯಲಿ ಮೈ ಒರೆಸಿ ಕೊಂಡು । ಕಲ್ಲ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಕೊಂಡು ।
ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಪಂಚೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು । ಸಾಯಿಯ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತಿದ್ದರು ॥ 208

ನಿತ್ಯನೇಮಾನುಸಾರವಾಗೆ । ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಶಿರೋಭಾಗ ।
ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ । ಲಿಂಗದರ್ಶನವಾಯಿತು ॥ 209

ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನಾಮಸ್ಮರಣ । ಇಂದೇಕಾಗಬೇಕು ಲಿಂಗದರ್ಶನ ।
ದೀಕ್ಷಿತರಾಗಿದ್ದಾಗ ವಿಸ್ಮಯಾಪನ್ನ । ಎದುರು ಸುಪ್ರಸನ್ನ ಮೇಘಾ ನಿಂತಿದ್ದ ॥ 210

ಮೇಘಾ ಎಂದ 'ಕಾಕಾ ನೋಡಿರಿದ । ಬಾಬಾರು ಕೊಟ್ಟ ಲಿಂಗವಿದೆ' ।
ಆಗ ಕಾಕಾ ಸವಿಸ್ಮಯ ಹರುಷದಿಂದ । ಲಿಂಗ ವಿಷೇಶವನು ನೋಡಿದರು ॥ 211

ರೂಪರೇಖೆ ಆಕಾರ ಲಕ್ಷಣಗಳಲಿ । ಒಂದು ಕ್ಷಣದ ಹಿಂದ ಕಂಡದ್ದು ಧ್ಯಾನದಲಿ ।
ಅದೇ ಆ ಲಿಂಗವ ನೋಡಿ ತತ್‌ಕ್ಷಣದಲಿ । ದೀಕ್ಷಿತರು ಮನದಿ ಸುಖಿಸಿದರು ॥ 212

ಇರಲಿ ಆ ಮೇಲೆ ಮೇಘಾನ । ತ್ರಿಶೂಲ ಲೇಖನವಾಯಿತು ಪೂರ್ಣ ।

ಭಾವಚಿತ್ರದ ಬದಿಗೇ ಲಿಂಗಸ್ಥಾಪನ । ಸಾಯಿಯವರು ಮಾಡಿಸಿದರವನಿಂದ ॥ 213

ಮೇಘಾಗೆ ಪ್ರಿಯ ಶಂಕರ ಪೂಜನ । ಮಾಡಿ ಶಂಕರಲಿಂಗ ಪ್ರದಾನ ।

ಮಾಡಿದರು ತದ್ಭಕ್ತಿಯ ಧೃಡೀಕರಣ । ವಿಚಿತ್ರ ವಿಧಾನ ಸಾಯಿಯದು ॥ 214

ಇಂಥ ಕಥೆಯೇನು ಒಂದು । ಅಪರಿಮಿತ ಕತೆಗಳ ಹೇಳಬಹುದು ।
ಆದರೆ ಗ್ರಂಥ ವಿಸ್ತಾರಗೊಳ್ಳುವದು ।ಅದಕೆ ಶ್ರೋತೃಗಳು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು ॥ 215

ಆದರೂ ತಿಳಿದು ಶ್ರವಣೋತ್ಸ ಕಥೆಯನು । ಹೇಳುವೆನು ಮತ್ತೊಂದು ಕಥೆಯನು ।
ಮುಂದಿನಧ್ಯಾದಲಿ ಸಾಯಿಯ ಕೌತುಕವನು । ಇದಕಿಂತ ಅಲೆಕಿಕವಾದುದನು ॥ 216

ಹೇಮಾಡನಾಗಿ ಸಾಯಿಗೆ ಶರಣ । ಮಾಡಿಸುವ ಸಾಯಿಯ ಚರಿತ್ರ ಶ್ರವಣ ।
ಅದರಿಂದಾಗುವದು ಭವಭಯ ಹರಣ । ದುರಿತ ನಿವಾರಣ ಎಲ್ಲರದೂ ॥ 216

ಭಕ್ತ ಹೇಮಾಂಡಪಂತ ವಿರಚಿತೆ । ಯಥಾಮತಿಲಲಿತಾನುವಾದಿತೇ ।
ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥ ಸಚ್ಚರಿತೆ । ದೃಷ್ಟಾಂತ ಕಥನನಾಮಂಅಷ್ಟವಿಂಶತಿತಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ
ಸಂಪೂರ್ಣಃ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

॥ ಶುಭಂ ಭವತು ॥